

Foldyna: Tálibán schopnější než NATO

- CZ24 News | 20. srpna 2021

AFGHÁNISTÁN: Zamyšlení poslance SPD Jaroslava Foldyny k aktuálnímu vývoji v Afghánistánu.

S trochou nadsázky o vážných věcech, kterých nejsme jen svědky. Budu psát o válce, takže budu psát krátce, srozumitelně a přehledně – „po vojensku“.

Rychlost, se kterou Talibán obsadil Afghánistán, se dá vysvětlit pouze dvěma způsoby.

Buď vojenské schopnosti Talibánu mnohonásobně převyšují vojenské schopnosti armád NATO, nebo místní obyvatelstvo podporuje Talibán mnohonásobně víc, než vojska NATO. Jiná možnost není.

Při vší úctě k bojovníkům Talibánu si troufnu říci, že platí varianta číslo dvě. Pak zde ale máme několik zajímavých otázek a z nich vyplývajících, neméně zajímavých, odpovědí.

1) Jak je možné, že jsme to nevěděli?

Na tuto otázku si můžeme odpovědět pouze tak, že nám to naši afghánští spolupracovníci – experti na místní prostředí – neřekli. Tato odpověď ovšem vygeneruje otázku další, a to:

2) Proč nám to naši afghánští spolupracovníci – experti na místní prostředí – neřekli?

Zde jsou možné pouze dvě varianty:

A) naši afghánští spolupracovníci – experti na místní prostředí – to nevěděli

B) naši afghánští spolupracovníci – experti na místní prostředí – nám to zatajili.

Pokud platí varianta „A“, tak naši afghánští spolupracovníci – experti na místní prostředí nejsou experti, ale hňupové, kteří se nedokáží zorientovat ani ve vlastní zemi, a proto je vyloučené, že by se nějak mohli zorientovat u nás. Z tohoto důvodu je jejich přesun k nám nežádoucí. Co s takovými patlaly?

Pokud platí varianta „B“, tak naši afghánští spolupracovníci – experti na místní prostředí měli nějaký svůj vlastní plán, o kterém nám jaksi zapomněli říct. Takovým plánem ovšem nemohlo být nic jiného, než to, že využijí našich vojáků (myslím tím vojáky NATO), k tomu, aby se sami (respektive jejich klany) dostali k moci. V takovém případě jsme ale my všichni našim afghánským spolupracovníkům – expertům na místní prostředí – sloužili za užitečné idioty a z tohoto důvodu je jejich přesun k nám nežádoucí. Co se zmetky, kteří pro své vlastní cíle dělají z nás všech idioty a z našich vojáků ještě navíc živé terče?

Takže tím jsou vyřešeni naši afghánští spolupracovníci – experti na místní prostředí. Zbývá tedy už jen jedna, jediná, avšak zcela klíčová, otázka:

Proč jsme v Afghánistánu vlastně válčili?

Zde je možných odpovědí několik:

1) Export demokracie

Velmi časté zdůvodnění, kterému ovšem dnes, po zkušenostech z Lybie, Iráku a dalších muslimských zemí, může věřit jen obzvláště natvrdlý jedinec. Z rychlého postupu Talibánu, který byl v mnoha místech dokonce nadšeně vítán, by fakt, že Afghánci na naši liberální demokracii (ať už tím myslíme cokoli) zvysoka dlabou, pochopil i podprůměrně inteligentní lemur.

2) Válka proti terorismu

Ano, to zní velmi často a velmi hezky – tak důstojně a státnicky. Je to ale hloupost. Válka se může vést proti nějaké armádě, proti nějaké zemi, nebo aspoň proti zločinecké skupině, ale vést válku proti terorismu, nejenže není možné, ale je to dokonce i zbytečné. Proč? Protože terorismus v Evropě nezabil jediného člověka. Vždycky vraždili jenom teroristé, tedy živí lidé (to, že pro ta monstra výraz „člověk“ asi není úplně vhodný, nyní nechám být). A zde si musíme přiznat, že terorista, který je na území Afghánistánu, pro Evropana nepředstavuje žádné nebezpečí.

Afghánistán, ani Talibán nedisponuje, a nikdy ani nedisponoval, žádnými zbraněmi, kterými by nás mohl ohrozit. Nemá letectvo, které by na nás dokázalo shodit bombu, nemá tank, který by se k nám probil, nemá ani lodě ani ponorky s raketami na palubě, nemá nic – většina Talibanců v životě neviděla ani funkční kanalizaci. Jediné, čím Talibán (možná) disponuje, je parta bezmozků, kteří jsou ochotni někam dojet na mopedu a pak se odpálit, a parta bojovníků schopných ovládat ruční zbraně. Ani ten nejzákladnější Talibánek se ale do Evropy nedostane bez svolení evropských úřadů.

Tak velkou trampolínu v Afghánistánu prostě nenajdete, a pokud vyloučíme i variantu že tamní středověká ekonomika vygeneruje takové zdroje, že si, a to včetně příslušného logistického, technologického a lidského zázemí, velmi výkonné vyspělé zbrojní systémy, jako jsou třeba nejmodernější balistické rakety, koupí, a použije je proti nám, tak je evidentní, že nám může být zcela lhostejné, kdo v Afghánistánu vládne, protože ať to bude kdokoli, tak nemá, jak by nás mohl ohrozit.

Situace je tedy dnes v tomto ohledu stejná, jako byla před dvaceti lety: jediní Afghánci, kteří jsou pro nás opravdovým nebezpečím, zůstávají ti, které si sami do Evropy dovezeme.

Válka v Afghánistánu, ani kdekoli jinde, však nemá žádný vliv ani na způsob vydávání víz ke vstupu na evropské území, ani na další záležitosti, které s importem Afghánců a dalších podobných „tlumočníků“ souvisí. Na to vše mají vliv jenom volby v evropských zemích. Jenom volby mohou dokázat odříznout od zdrojů všechny organizace, které importem různých „Afghánců“ do Evropy zabývají, jenom volby mohou změnit evropskou migrační, bezpečnostní, či zahraniční politiku.

A Talibán? Ten nechme, ať ukáže své logistické schopnosti. I ten nejhloupější afghánský pasák koz totiž potřebuje něco jíst, pít, něco si obléci, něčím topit, potřebuje také nějakou lékařskou péči a zajištění dodržování nějakých obecně akceptovaných pravidel, a pokud to vše nedostane, tak se bude zlobit. Dá se předpokládat, že Talibán bude přisun peněz na pokrytí všech těchto potřeb řešit především obchodováním s afghánským nerostným bohatstvím, a dá se také předpokládat, že tento obchod bude probíhat především po ose Kábul – Peking – Moskva. Po dvacetiletém úsilí vojsk NATO jde skutečně o ohromující výsledek.... Jak říkají naši velcí spojenci (o nich až později): „Good job!“

Takže: v Afghánistánu jsme válku proti terorismu nevedli. Anebo přece jenom vedli? Z obrovské podpory, které se v Afghánistánu těší teroristický Talibán ale vyplývá, že naším nepřítelem (teroristou) je prakticky každý Afghánek. Proč jsme tedy „nepobili“ všechny Afghánce, na které jsme v Afghánistánu narazili? Něco takového bychom zcela jistě zvládli. Nebo, že by Talibán nakonec nebyl teroristickou organizací? No, radši se už nebudu ptát. Co tam máme dál?

3) Přístup k afghánskému nerostnému bohatství

Ano, o zdroje se v historii lidstva vedla většina válek. Možná dokonce všechny. Takže jsme si řekli, že by se nám afghánské nerostné bohatství docela hodilo a vyrazili jsme si pro ně?

Upřímně řečeno: takové vysvětlení by mi připadalo asi nejpříjemnější. Osobně bych, stejně jako Rusko a Čína, sice nejspíš dal přednost tomu, aby si Afghánci způsob, jakým si budou spravovat svou zem vyřešili mezi sebou a pak bych jednal s vítězem, ale pokud by u nás převládl názor, že na to nebudeme čekat a porubeme v Afghánistánu vše, co by se nám teoreticky mohlo postavit na odpor (ano, tak se odedávna válčilo) a pak se všichni podělíme o kořist (ano, o to se odedávna válčilo), tak bych se s tím pravděpodobně nějak srovnal. Ostatně; podobně jednali i naši největší králové a kdyby tak nejednali, tak tady dnes nejsme. Nene, svět nikdy nebyl zrovna spravedlivým a přívětivým místem, a není ani dnes...

4) Výcvik našich vojáků

Tento důvod jsem už párkrát od některých zastánců mise slyšel, i když vždy tak trochu šeptem. A není divu; těch čtrnáct našich mrtvých a několik desítek zraněných vojáků já osobně pokládám za příliš vysoké ztráty při cvičení, ale možná jsem příliš útlocitný – inu jsem přeci jenom pouhý extrémista.

Řekněme tedy, že naši vojáci svým nasazením v Afghánistánu skutečně sbírali bojové zkušenosti, což zvýšilo jejich bojeschopnost. Jednalo se ale opravdu o simulaci pravděpodobného průběhu konfliktu na evropském území? Kromě výcviku záložní armády Talibánu se v Afghánistánu prováděla zejména hlídková činnost, což v reálu znamenalo, že se naši vojáci pohybovali, někdy chráněni více, jindy chráněni méně, mezi civilisty a čekali, zda na ně některý z nich nezaútočí. Teprve pak směli nějak, hlavně ale ne příliš agresivně, reagovat a přitom ještě museli doufat, že nešlo o nějaký omyl, či o provokaci.

Tak má v budoucnu vypadat Evropa? Jinak; na útok provedený sebevražedným atentátníkem, který je součástí davu kolem vás, se reaguje jen velmi obtížně, protože hned těsně po útoku jste většinou buď mrtvý, nebo zraněný a prakticky totéž platí o útoku prostřednictvím nástražného zařízení. Situace, že se voják vyhne letící střele, či výbuchu lidské rakety svištící do té doby pokojně v sandálech na bicyklu, následně útočníka humánně zpacifikuje a po cestě k výsledku ho přesvědčí o všech výhodách západní neoliberální demokracie, je možná leda v akčním filmu.

Skutečnost je taková, že prakticky jediné, na co se lze v případě takto vedených útoků spolehnout, je dobrá balistická ochrana a štěstí. Žádný výcvik nemůže na něco podobného nikoho připravit a naši vojáci tedy v Afghánistánu převážně sbírali zkušenosti s rolí živých terčů.

Domnívám se, že něco takového je od těch, kteří je do této role vmanévrovali, nejenom vrcholně nechutné, ale také vrcholně nerozumné. Mužů, kteří jsou schopni a ochotni bojovat a umřít za naši zemi, skutečně nemáme nadbytek, proto bychom si jich měli vážit a ne je dostávat do takto nevýhodných pozic.

Jak už jsem uvedl; je také velmi sporné, zda afghánské prostředí dostatečně věrně simuluje prostředí evropské. Pokud je v plánu přetvořit evropská města do „afghánské“ podoby (různých „Afghánců“ ze všech koutů třetího světa už je na to v Evropě dost), tak afghánská mise snad dává nějaký smysl.

Pak je ovšem potřeba se ptát, zda, až se to povede, bude ještě co a koho bránit a zda by spíš nebylo lepší, si evropská města nenechat „zafghánistánizovat“. Co třeba vypakovat všechny možné „Afghánce“ tam, odkud přišli?

V budoucnu u nás pravděpodobně dojde k pokusům přistěhovalců z Afriky a Blízkého východu zabírat kusy našeho území a zavádět v nich vlastní zákony. To se již děje v mnoha západoevropských zemích a není důvod, aby se nám to vyhnulo. Už nyní probíhá postupný přesun lidí z uvedených lokalit do ČR (v kebabech, které jsou na každém rohu každého většího města opravdu nepracují Češi) a změna tohoto trendu v současné politické konstelaci není možná. To, co se dnes děje v zemích západní Evropy tedy čeká i nás, avšak půjde zřejmě o problém, který budou řešit primárně policejní složky, popřípadě ve spolupráci s armádou. Zřejmě ale budeme čelit mnohem závažnější hrozbě.

V několika evropských zemích modely demografického vývoje jasně říkají, že počet muslimského obyvatelstva během relativně krátké doby přeroste počet obyvatelstva původního. To znamená, že muslimové převzou v těchto zemích politickou moc. Je možné, že se tak stane násilně, ale spíše se tak stane zcela legálně, když početnější muslimové ve volbách přehlasují nemuslimy a dál budou už vládnout po svém.

Mohli bychom si sice říci: „Co je nám po tom, postavíme na hranicích plot a když někdo udělal tu chybu, že si nechal sebrat svou zem, tak ať si nese důsledky.“ To ale není tak jednoduché. Pokud má Londýn muslimského starostu, tak je to možná nepříjemné pouze pro Londýňany, ale pro nás nejde o bezpečnostní hrozbu. Avšak pokud se muslim nastěhuje na Downing Street 10, tak už to bezpečnostní hrozbu znamenat může. Na rozdíl od Afghánistánu v takovém případě hrozí, že se ty nejvyspělejší vojenské technologie dostanou do ruky těm, kteří to s námi opravdu nemyslí dobře.

Že je něco takového přitažené za vlasy? Ještě 30. září 1938 většina Evropanů věřila, že Chamberlain Evropě zajistil „mír pro naši dobu“ a kdo tvrdil něco jiného, byl označován za válečného štváče (dnes se používá především termínu „extrémista“).....

A nyní k našemu Velkému bratru a spojenci „na věčné časy a nikdy jinak“.

Ten z Afghánistánu (ze společného bojiště) potichu zmizel o několik dní dřív, než bylo původně domluveno a ani se nijak neobtěžoval, nám to dopředu říct. Zkrátka se nás už ani nesnaží přesvědčit, že to, co nám z jeho strany padá na hlavu, je déšť. Asi zeptám kluků a holek z pražského Aspen institutu, jestli se ještě sprchují, nebo už to na sobě nechávají. Třeba ale po volbách nikdo z nich ve Sněmovně už nebude. Já vím, že budou, naděje ale umírá poslední....